

Forslag til Rådets direktiv om minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse i tilfælde af masse-tilstrømning af fordrevne personer og om foranstaltninger til fremme af en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelse af disse personer og følgerne heraf

(2000/C 311 E/18)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2000) 303 endelig udg. — 2000/0127(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 24. maj 2000)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 63, nr. 2, litra a) og b),

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Udarbejdelsen af en fælles politik på asylområdet, herunder en fælles europæisk asylordning, er et grundlæggende element i Den Europæiske Unions målsætning om gradvis at indføre et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er åbent for alle, der på grund af omstændighederne legitimt søger beskyttelse i Den Europæiske Union.
- (2) Antallet af tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer, der ikke kan vende tilbage til deres hjemland, er steget væsentligt i de seneste år i Europa. Det er i disse tilfælde ofte nødvendigt at indføre en særordning for midlertidig beskyttelse, som sikrer de pågældende en øjeblikkelig beskyttelse af midlertidig art for at undgå risikoen for, at asylsystemet udsættes for alvorlige forstyrrelser.
- (3) I konklusionerne om de personer, der er fordrevet på grund af konflikten i det tidligere Jugoslavien, der blev vedtaget af ministrene med ansvar for indvandring på møderne i London den 30. november og den 1. december 1992 og i København den 1. og 2. juni 1993, gav medlemsstaterne og EF-institutionerne udtryk for deres bekymring over de fordrevnes situation.
- (4) Rådet vedtog den 25. september 1995 en resolution om byrdefordelingen i forbindelse med modtagelse af fordrevne personer og deres midlertidige ophold ⁽¹⁾, og den 4. marts 1996 vedtog det afgørelse 96/198/RIA om en beredskabs- og hasteprocedure med henblik på byrdefordelingen i forbindelse med modtagelse af fordrevne personer og deres midlertidige ophold ⁽²⁾.

- (5) Ifølge Rådets og Kommissionens handlingsplan af 3. december 1998 skal der hurtigst muligt i overensstemmelse med Amsterdam-traktatens bestemmelser vedtages minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse af fordrevne fra tredjelande, der ikke kan vende tilbage til deres hjemland, og foranstaltninger til fremme af en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelse af disse personer og følgerne heraf.

- (6) Rådet vedtog den 27. maj 1999 en række konklusioner vedrørende fordrevne personer fra Kosovo ⁽³⁾. I konklusionerne opfordres Kommissionen og medlemsstaterne til at drage konsekvenserne af deres reaktion på Kosovo-krisen, når de udarbejder foranstaltninger i overensstemmelse med traktaten.

- (7) Det Europæiske Råd erkendte på sit særlige møde i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999, at det er nødvendigt at nå til enighed om spørgsmålet om midlertidig beskyttelse for fordrevne personer på grundlag af solidaritet mellem medlemsstaterne.

- (8) Det er således nødvendigt at indføre minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer og at indføre foranstaltninger til fremme af en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelse af disse personer og følgerne heraf.

- (9) Disse standarder og foranstaltninger bør være indbyrdes afhængige for at sikre den størst muligt effektivitet, sammenhæng og solidaritet, for at undgå sekundære bevægelser og for at støtte det fælles europæiske asylsystem. Det er derfor mest hensigtsmæssigt at vedtage dem i samme juridiske instrument.

- (10) Det er vigtigt, at denne midlertidige beskyttelse er forenelig med medlemsstaternes internationale forpligtelser med hensyn til flygtningsrettigheder, og navnlig at den ikke griber ind i anerkendelsen af flygtningestatus i henhold til Genève-konventionen af 28. juli 1951 om flygtnings retsstilling, ændret ved New York-protokollen af 31. januar 1967, som alle medlemsstaterne har ratificeret.

⁽¹⁾ EFT C 262 af 7.10.1995, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 63 af 13.3.1996, s. 10.

⁽³⁾ EFT C 19 af 23.1.1999, s. 1.

- (11) FN's Flygtningehøjkommissariats mandat med hensyn til flygtninge og andre personer, der har behov for international beskyttelse, skal respekteres, og erklæring nr. 17 ad den tidligere artikel 73 K i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (den nuværende artikel 63 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab) der er knyttet som bilag til Amsterdam-traktaten, skal efterlevs i forbindelse med midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer.
- (12) Det bør fastsættes, at dette direktiv ikke finder anvendelse på personer, der er blevet modtaget i henhold til ordninger for midlertidig beskyttelse inden dets ikrafttræden.
- (13) Det ligger i minimumsstandardernes natur, at medlemsstaterne har kompetence til at indføre eller bibeholde gunstigere betingelser for de personer, der nyder midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer.
- (14) I betragtning af, at midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer er en foranstaltning af specifik art, og at det er umuligt på forhånd at fastsætte kvantitative kriterier for, hvad der udgør en massetilstrømning, er det nødvendigt at fastsætte en maksimal varighed for denne beskyttelse og lade dens iværksættelse være afhængig af en afgørelse vedtaget af Rådet. Denne afgørelse er obligatorisk i alle medlemsstaterne over for de fordrevne personer, der er omhandlet i afgørelsen. Betingelserne for afgørelsens udløb bør ligeledes fastsættes.
- (15) Medlemsstaterne bør, hvis de ønsker det, have mulighed for at udvide den midlertidige beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer til at omfatte yderligere kategorier af fordrevne personer ud over dem, der er omhandlet i Rådets afgørelse, når de er fordrevet af de samme grunde og fra det samme hjemland, og betingelserne for denne mulighed bør fastsættes.
- (16) Det er vigtigt at fastlægge medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til betingelserne for modtagelse af de personer, der nyder midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer, og deres ophold.
- (17) Det er målet, at udvikle Den Europæiske Union til et område med sikkerhed, frihed og retfærdighed, også hvad angår asylpolitikken og midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer. Enhver forskelsbehandling der kan bringe dette mål i fare, bør undgås.
- (18) Der bør indføres regler om adgang til asylproceduren i forbindelse med midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer i overensstemmelse med medlemsstaternes internationale forpligtelser og traktatens bestemmelser.
- (19) Der bør indføres principper og foranstaltninger, som skal gælde for de pågældendes tilbagevenden til hjemlandet og situationen i medlemsstaterne ved ophøret af en midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer.
- (20) Det er nødvendigt at indføre en solidaritetsmekanisme, der skal være med til at skabe en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelse af fordrevne i tilfælde af massetilstrømning og følgerne heraf. Denne mekanisme omfatter to aspekter. Det første er det finansielle aspekt. Det andet aspekt hviler på den fysiske modtagelse af de pågældende i medlemsstaterne på grundlag af en dobbelt frivillighed fra både modtagelsesmedlemsstaternes og de fordrevnes side. Det bør være muligt at undlade at anvende det andet aspekt, og betingelserne for anvendelsen af dette aspekt bør fastsættes.
- (21) Iværksættelsen af en sådan midlertidig beskyttelse bør ledsages af et administrativt samarbejde.
- (22) Det er vigtigt at fastlægge tilfældene af udelukkelse fra midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer.
- (23) Medlemsstaterne bør indføre en sanktionsordning med henblik på overtrædelser af dette direktiv.
- (24) Gennemførelsen af dette direktiv bør evalueres regelmæssigt.
- (25) Målene for den påtænkte handling, nemlig indførelsen af minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer og en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelse af disse personer og følgerne heraf, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor i overensstemmelse med princippet om subsidiaritet, jf. traktatens artikel 5, på grund af handlingens dimensioner eller virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan; den påtænkte handling omfatter i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, kun, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Formålet med dette direktiv er at indføre minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne fra tredjelande, der ikke kan vende tilbage til deres hjemland, og fremme en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelse af disse personer og følgerne heraf.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

- a) »midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning«: en særordning, som i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne fra tredjelande, der ikke kan vende tilbage til deres hjemland, sikrer de pågældende en øjeblikkelig beskyttelse af midlertidig art, når der er fare for, at asylsystemet ikke kan håndtere denne tilstrømning uden negative følger for den måde, det fungerer på, for de pågældende og for andre personer, der anmoder om beskyttelse; i det følgende benævnt »midlertidig beskyttelse«
- b) »Genève-konventionen«: konventionen af 28. juli 1951 om flygtninges retsstilling, ændret ved New York-protokollen af 31. januar 1967
- c) »fordrevne fra tredjelande, der ikke kan vende tilbage til deres hjemland«: tredjelandstatsborgere eller statsløse, der har måttet forlade deres hjemland, som på grund af situationen i hjemlandet ikke kan vende tilbage under sikre og humane forhold, og som eventuelt kan falde inden for anvendelsesområdet for Genève-konventionens artikel 1A eller andre internationale eller nationale beskyttelsesinstrumenter, herunder særlig:
- personer, der er flygtet fra områder, der er ramt af væbnede konflikter eller vedvarende uroligheder
  - personer, der løber en alvorlig risiko for at blive udsat for eller har været ofre for systematiske eller omfattende overtrædelser af menneskerettighederne
- d) »massetilstrømning«: tilstrømning til Fællesskabet af et betydeligt antal fordrevne personer fra tredjelande, som ikke kan vende tilbage til hjemlandet, og som kommer fra et bestemt land eller et bestemt geografisk område
- e) »flygtninge«: tredjelandstatsborgere eller statsløse ifølge Genève-konventionens artikel 1A
- f) »uledsagede mindreårige«: tredjelandstatsborgere under 18 år, som ankommer til medlemsstaternes område uden ledsagelse af en voksen, der er ansvarlig for dem ifølge lov eller sædvane, så længe de ikke reelt befinder sig i en sådan persons varetægt
- g) »opholdstilladelse«: enhver tilladelse, som er udstedt af myndighederne i en medlemsstat i overensstemmelse med medlemsstatens lovgivning, og som gør det muligt for en tredjelandstatsborger at opholde sig på dens område
- h) »referenceperson«: den tredjelandstatsborger, der nyder midlertidig beskyttelse i en medlemsstat, og som ansøger om familiesammenføring med et eller flere medlemmer af sin familie.

Artikel 3

1. Midlertidig beskyttelse berører ikke anerkendelsen af flygtningestatus i henhold til Genève-konventionen.
2. Medlemsstaterne iværksætter den midlertidige beskyttelse under overholdelse af de grundlæggende rettigheder, der er sikret af den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, som blev undertegnet i Rom den 4. november 1950.
3. De Forenede Nationers Højkommissariat for Flygtninge (i det følgende benævnt UNHCR) og andre relevante organisationer konsulteres regelmæssigt i forbindelse med indførelse, iværksættelse og ophør af den midlertidige beskyttelse.
4. Dette direktiv finder ikke anvendelse på personer, der er blevet modtaget som led i ordninger for midlertidig beskyttelse inden dette direktivs ikrafttræden.
5. Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes ret til at indføre eller bibeholde gunstigere vilkår for de personer, der nyder midlertidig beskyttelse.

KAPITEL II

Varighed og iværksættelse af den midlertidige beskyttelse

Artikel 4

Den midlertidige beskyttelse har en varighed på et år. Hvis den ikke ophører på grundlag af artikel 6, stk. 1, litra b), forlænges den automatisk med seks måneder ad gangen for en periode på højst ét år.

Den midlertidige beskyttelses samlede varighed kan ikke overstige to år.

Artikel 5

1. Massetilstrømningen af fordrevne personer konstateres ved en afgørelse, som Rådet træffer med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, der også behandler enhver anmodning fra medlemsstaterne om, at den forelægger Rådet et forslag. Afgørelsen medfører, at den midlertidige beskyttelse iværksættes i alle medlemsstaterne i overensstemmelse med nærværende direktiv over for de fordrevne personer, afgørelsen omhandler. Den indeholder mindst:

- a) en beskrivelse af de specifikke grupper af personer, som den midlertidige beskyttelse finder anvendelse på
- b) datoen for iværksættelsen af den midlertidige beskyttelse
- c) medlemsstaternes erklæringer i overensstemmelse med artikel 25.

2. Rådets afgørelse baseres på:
- en gennemgang af situationen og af befolkningsbevægelsernes omfang
  - en vurdering af, om det er hensigtsmæssigt at udløse den midlertidige beskyttelse under hensyntagen til mulighederne for nødhjælp og foranstaltninger på stedet eller disses utilstrækkelighed
  - oplysninger fra medlemsstaterne, Kommissionen, UNHCR og andre relevante organisationer.
3. De relevante bestemmelser om hastesager i Rådets forretningsorden kan i givet fald anvendes.

4. Parlamentet underrettes om Rådets afgørelse.

Artikel 6

1. Den midlertidige beskyttelse ophører:
- når den maksimale varighed nås, eller
  - når som helst, når Rådet træffer afgørelse herom med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, der også behandler enhver anmodning fra medlemsstaterne om, at den forelægger Rådet et forslag.
2. Rådets afgørelse baseres på en konstatering af, at situationen i hjemlandet muliggør en varig tilbagevenden under sikre og menneskeværdige forhold under overholdelse af Genève-konventionens artikel 33 og den europæiske menneskerettighedskonvention. Europa-Parlamentet underrettes herom.

Artikel 7

Medlemsstaterne kan udvide den midlertidige beskyttelse til at omfatte yderligere kategorier af personer, som er fordrevet af de samme grunde og fra det samme hjemland, hvis disse kategorier ikke er omfattet af Rådets afgørelse i henhold til artikel 5. De underretter straks Rådet og Kommissionen herom.

KAPITEL III

Medlemsstaternes forpligtelser over for de personer, der nyder midlertidig beskyttelse

Artikel 8

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de pågældende har opholdstilladelse under hele den midlertidige beskyttelses varighed. Der udstedes dokumenter med henblik herpå.
2. Uanset varigheden af de opholdstilladelser, der er omhandlet i stk. 1, kan den behandling, medlemsstaterne giver personer, der nyder midlertidig beskyttelse, ikke være mindre gunstig end den, der er defineret i artikel 9 til 15.

3. Medlemsstaterne letter i givet fald udstedelsen af de nødvendige visa, herunder transitvisa, til personer, der får tilladelse til at indrejse på deres område med henblik på midlertidig beskyttelse. Disse visa er gratis. Formaliteterne skal på grund af nødsituationen reduceres til et minimum.

Artikel 9

Medlemsstaterne udsteder til de personer, der nyder midlertidig beskyttelse, et dokument på hjemlandets og værtslandets officielle sprog, hvori bestemmelserne om midlertidig beskyttelse klart anføres.

Artikel 10

Medlemsstaterne tillader de personer, der nyder midlertidig beskyttelse, at arbejde som lønmodtagere eller selvstændige erhvervsdrivende på samme betingelser som flygtninge. Dette princip om ligebehandling mellem personer, der nyder midlertidig beskyttelse, og flygtninge gælder også med hensyn til løn, social tryghed i forbindelse med arbejdet som lønmodtager eller selvstændig erhvervsdrivende og andre arbejdsvilkår.

Artikel 11

1. Medlemsstaterne sikrer, at de personer, der nyder midlertidig beskyttelse, har adgang til en passende indkvartering eller i givet fald får midler til at skaffe sig en bolig.
2. Medlemsstaterne indfører bestemmelser, som sikrer, at de personer, der nyder midlertidig beskyttelse, får den nødvendige støtte med hensyn til sociale ydelser og subsistenshjælp, når de ikke råder over tilstrækkelige midler, samt med hensyn til lægehjælp. Den nødvendige støtte med hensyn til lægehjælp omfatter mindst akut lægehjælp og behandling af sygdomme, jf. i øvrigt stk. 4.

3. Når de personer, der nyder midlertidig beskyttelse, arbejder som lønmodtagere eller selvstændige erhvervsdrivende, tages der ved fastsættelsen af støttens størrelse hensyn til deres evne til at forsørge sig selv.

4. Medlemsstaterne sikrer personer, der nyder midlertidig beskyttelse, og som har særlige behov, såsom uledsagede mindreårige og personer, der har været udsat for tortur, voldtægt eller andre alvorlige former for psykisk, fysisk eller seksuel vold, en passende hjælp, det være sig lægehjælp eller andre former for hjælp.

Artikel 12

1. Medlemsstaterne giver mindreårige, der nyder midlertidig beskyttelse, adgang til skolesystemet på lige fod med værtsmedlemsstatens egne statsborgere. Medlemsstaterne kan bestemme, at denne adgang er begrænset til det offentlige skolesystem. Som mindreårige betragtes alle, der er under den myndighedsalder, der er fastsat af den pågældende medlemsstat.

2. Medlemsstaterne giver voksne, der nyder midlertidig beskyttelse, adgang til det almindelige skolesystem og til erhvervsuddannelse, efter- og videreuddannelse og omskoling.

Artikel 13

1. Når omstændighederne ved massetilstrømningen har medført, at familier, der allerede var dannet i hjemlandet, er blevet adskilt, giver medlemsstaterne følgende personer tilladelse til indrejse og ophold:

- a) ægtefællen eller den ugifte partner, som har et varigt forhold til referencepersonen, hvis ugifte par i den pågældende medlemsstats lovgivning sidestilles med gifte par
- b) børn af det par, der er omhandlet i litra a), eller af referencepersonen, på betingelse af, at de ikke er gift, og at de er afhængige af referencepersonen, uanset om de født i eller uden for ægteskab eller er adopteret
- c) andre familiemedlemmer, hvis de er afhængige af referencepersonen eller har været udsat for særligt alvorlige traumer eller har behov for særlig lægelig behandling.

2. Familiesammenføringen kan ske når som helst under den midlertidige beskyttelses varighed indtil to måneder før udløbet af den maksimale periode for den midlertidige beskyttelse på to år. De familiesammenførte personer får opholdstilladelse på grundlag af den midlertidige beskyttelse.

3. Ansøgningen om familiesammenføring indgives af referencepersonen i den medlemsstat, hvor han har ophold. Medlemsstaterne kontrollerer, at de forskellige familiemedlemmer samtykker i familiesammenføringen.

4. I forbindelse med beslutninger i medfør af stk. 1 skal mangelen på beviser for den familiemæssige tilknytning ikke i sig selv betragtes som en hindring. Medlemsstaterne tager hensyn til alle faktiske forhold og specifikke omstændigheder, når de vurderer gyldigheden af de forelagte beviser og troværdigheden af de pågældendes erklæringer.

5. Hvis medlemmerne af en familie, jf. stk. 1, nyder midlertidig beskyttelse i forskellige medlemsstater, giver medlemsstaterne tilladelse til bevarelse af deres families enhed i den værtsmedlemsstat, de måtte vælge, på samme betingelser som fastsat i stk. 2. Ved overførslen til den pågældende værtsmedlemsstat med henblik på familiesammenføring trækkes den opholdstilladelse, der er udstedt i den medlemsstat, der forlades, tilbage, og de forpligtelser, der er knyttet til den midlertidige beskyttelse i den medlemsstat der forlades, ophæves.

Ansøgningen om familiesammenføring indgives i den værtsmedlemsstat, hvor familiemedlemmerne ønsker at blive genforenet. Medlemsstaterne kontrollerer, at de forskellige familiemedlemmer giver deres samtykke til familiesammenføringen.

6. Den berørte medlemsstat behandler ansøgningen om familiesammenføring hurtigst muligt. Enhver beslutning om afslag på ansøgningen skal være behørigt begrundet og kan underkastes domstolsprøvelse i den pågældende medlemsstat. Ved behandlingen af ansøgningen tager medlemsstaterne tilbørligt hensyn til mindreårige børns tarv.

7. Den praktiske gennemførelse af denne artikel kan ske i samarbejde med de relevante internationale organisationer.

Artikel 14

1. Medlemsstaterne træffer hurtigst muligt de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at uledsagede mindreårige, der nyder midlertidig beskyttelse, er repræsenteret ved en værge, en repræsentant for en organisation, som er ansvarlig for bistand til mindreårige og deres trivsel, eller ved enhver form for passende repræsentation.

2. Så længe den midlertidige beskyttelse varer, bestemmer medlemsstaterne, at uledsagede mindreårige anbringes:

- a) hos myndige familiemedlemmer
- b) hos en plejefamilie
- c) i modtagelsescentre med særlige faciliteter for mindreårige eller i en anden form for indkvartering med passende faciliteter for mindreårige.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at en uledsaget mindreårig, hvis familiemedlemmer det ikke har været muligt at spore, i givet fald kan sammenføres med en eller flere personer, som har taget sig af ham under flugten. Medlemsstaterne kontrollerer, at den uledsagede mindreårig og den eller de berørte personer giver deres samtykke til sammenføringen.

Artikel 15

Medlemsstaterne efterlever de forpligtelser, der er fastsat i artikel 8 til 14, uden forskelsbehandling på grund af køn, race, etnisk oprindelse, nationalitet, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering.

KAPITEL IV

Adgang til asylproceduren i forbindelse med midlertidig beskyttelse

Artikel 16

1. De personer, som nyder midlertidig beskyttelse, skal, hvis de ønsker det, sikres adgang til en procedure til fastlæggelse af flygtningestatus.

2. Denne adgang skal senest gives, når den midlertidige beskyttelse ophører. Når asylansøgningen er indgivet inden den midlertidige beskyttelses begyndelse eller under den midlertidige beskyttelse, og behandlingen af ansøgningen er blevet suspenderet, kan suspensionen ikke forlænges ud over den midlertidige beskyttelses ophør. Medlemsstaterne kan indføre procedurer til bekræftelse af asylansøgningen med rimelige frister og en passende information af ansøgerne.

Artikel 17

Kriterierne og procedurerne til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, finder anvendelse.

Artikel 18

1. Medlemsstaterne kan bestemme, at en person ikke samtidig kan nyde godt af midlertidig beskyttelse og have status som asylansøger, når ansøgningen behandles.

2. Når en person, der har mulighed for at nyde midlertidig beskyttelse, efter behandlingen af en asylansøgning ikke tildeles flygtningestatus, fastsætter medlemsstaterne med forbehold af bestemmelserne i artikel 29, at han fortsat har ret til midlertidig beskyttelse for resten af den midlertidige beskyttelses varighed.

KAPITEL V

Tilbagevenden og foranstaltninger efter den midlertidige beskyttelse

Artikel 19

Når den midlertidige beskyttelse ophører, finder de almindelige retsregler om beskyttelse og udlændinges indrejse og ophold i medlemsstaterne anvendelse.

Artikel 20

Medlemsstaterne gennemgår de tvingende humanitære grunde, som i konkrete tilfælde kan gøre de pågældendes tilbagevenden umulig eller urealistisk.

Artikel 21

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at gøre det lettere for personer, der nyder midlertidig beskyttelse, eller hvis midlertidige beskyttelse er ophørt, at vende frivilligt tilbage under sikre og menneskeværdige forhold. Medlemsstaterne sørger for, at disse personer træffer beslutningen om tilbagevenden på grundlag af den fornødne viden. Medlemsstaterne kan bestemme, at det skal være muligt at rejse til hjemlandet for at undersøge forholdene.

2. Så længe den midlertidige beskyttelse ikke er ophørt, ser medlemsstaterne på grundlag af forholdene i hjemlandet velvilligt på ansøgninger om tilbagevenden til værtsmedlemsstaten fra personer, der har nydt midlertidig beskyttelse, og som har benyttet sig af deres ret til frivillig tilbagevenden.

3. Ved den midlertidige beskyttelses ophør kan medlemsstaterne beslutte på et personligt grundlag at forlænge gyldigheden af de forpligtelser, der er omhandlet i kapitel III i direktiv, over for de personer, der har været omfattet af den midlertidige beskyttelse, og som nyder godt af et program for frivillig tilbagevenden. Denne forlængelse gælder indtil datoen for de pågældendes tilbagevenden.

Artikel 22

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger vedrørende opholdsbetingelserne for de personer, der har nydt midlertidig beskyttelse, og som har særlige behov, såsom læge- eller psykologbehandling, således at behandlingen ikke afbrydes til skade for de pågældendes personlige lægelige interesser på trods af, at den midlertidige beskyttelse er ophørt.

2. Medlemsstaterne sørger for, at de familier, hvis mindreårige børn går i skole i en medlemsstat, hvis de ønsker det kan sikres opholdsbetingelser, der gør det muligt for de pågældende børn at afslutte den igangværende skoletermin.

Artikel 23

Medlemsstaterne træffer med de pågældende personers samtykke og i samarbejde med de kompetente internationale organisationer passende foranstaltninger, der skal lette de genbosættelsesprogrammer, der måtte vise sig at være nødvendige.

KAPITEL VI

Solidaritet

Artikel 24

De foranstaltninger, der er omhandlet i dette direktiv, støttes økonomisk af Den Europæiske Flygtningefond, der er oprettet ved beslutning .../... på de betingelser, der er fastsat i nævnte beslutning.

Artikel 25

1. Medlemsstaterne udviser fællesskabssolidaritet i forbindelse med modtagelsen af de personer, der er berettiget til midlertidig beskyttelse. De angiver deres modtagelseskapacitet, enten i tal eller generelt, eller grundene til, at de ikke er i stand til at modtage de pågældende personer. Disse angivelser medtages i en erklæring fra medlemsstaterne, der knyttes som bilag til den afgørelse, der er omhandlet i artikel 5. Medlemsstaterne kan efter vedtagelsen af afgørelsen angive, at de har en yderligere modtagelseskapacitet, ved at meddele dette til Rådet og Kommissionen. UNHCR underrettes hurtigt om disse angivelser.

2. Medlemsstaterne sikrer sig i samarbejde med de kompetente internationale organisationer, at de personer, der er defineret i afgørelsen i henhold til artikel 5, og som endnu ikke opholder sig på deres område, samtykker i at blive modtaget dér.

Artikel 26

1. Så længe den midlertidige beskyttelse varer, samarbejder medlemsstaterne i givet fald indbyrdes med henblik på at overføre opholdsstedet for de personer, der nyder midlertidig beskyttelse, fra én medlemsstat til en anden. De pågældendes samtykke skal indhentes.

2. En medlemsstat meddeler de øvrige medlemsstater sine anmodninger om overførsler og underretter Kommissionen og UNHCR herom. Medlemsstaterne meddeler den medlemsstat, der har fremsat anmodningen, deres modtagelseskapacitet.

3. Når der sker en overførsel fra én medlemsstat til en anden, ophæves de pågældendes opholdstilladelse i den medlemsstat, der forlades, og forpligtelserne over for de pågældende personer i forbindelse med den midlertidige beskyttelse i denne medlemsstat. Den nye værtsmedlemsstat yder de pågældende midlertidig beskyttelse.

4. Medlemsstaterne anvender den model for passerseddel, der er vist i bilaget, ved overførsel af personer, der nyder midlertidig beskyttelse, mellem medlemsstaterne.

Artikel 27

Anvendelsen af artikel 25 og 26 berører ikke medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til »non-refoulement«.

KAPITEL VII

Administrativt samarbejde

Artikel 28

1. Med henblik på det administrative samarbejde, som er nødvendigt for iværksættelsen af den midlertidige beskyttelse, udpeger medlemsstaterne et nationalt kontaktpunkt, hvis navn og adresse de sender hinanden og meddeler Kommissionen. Medlemsstaterne træffer i samarbejde med Kommissionen de nødvendige foranstaltninger til at etablere et direkte samarbejde og en udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder.

2. Medlemsstaterne fremsender regelmæssigt og hurtigst muligt oplysninger om antallet af personer, der er omfattet af den midlertidige beskyttelse, og oplysninger om de nationale love og administrative bestemmelser vedrørende iværksættelsen af den midlertidige beskyttelse.

KAPITEL VIII

Særlige bestemmelser

Artikel 29

1. Medlemsstaterne kan udelukke en person fra den midlertidige beskyttelse, hvis han anses for at være til fare for deres nationale sikkerhed, eller hvis der er alvorlig grund til at antage, at han har begået en eller flere krigsforbrydelser eller forbrydelser mod menneskeheden, eller hvis det under behand-

lingen af asylansøgningen konstateres, at de udelukkelsesbestemmelser, der er fastsat i Genève-konventionens artikel 1F, finder anvendelse.

2. Disse grunde til udelukkelse må udelukkende være baseret på den pågældendes personlige forhold. Beslutninger eller foranstaltninger vedrørende udelukkelse skal baseres på proportionalitetsprincippet. De pågældende skal have adgang til domstolsprøvelse i den pågældende medlemsstat.

KAPITEL IX

Afsluttende bestemmelser

Artikel 30

Medlemsstaterne fastsætter de sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget til gennemførelse af nærværende direktiv, og træffer enhver fornøden foranstaltning til at sikre deres iværksættelse. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver senest på den i artikel 32 fastsatte dato Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser, og enhver senere ændring meddeles hurtigst muligt.

Artikel 31

1. Senest to år efter den i artikel 32 fastsatte dato, aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af dette direktiv i medlemsstaterne og foreslår i givet fald de nødvendige ændringer. Medlemsstaterne sender Kommissionen alle oplysninger, der er relevante for udarbejdelsen af denne rapport.

2. Efter den rapport, der er omhandlet i stk. 1, aflægger Kommissionen mindst hvert femte år rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af dette direktiv i medlemsstaterne.

Artikel 32

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 2002. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 33

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 34

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

BILAG

Model for passerseddel med henblik på overførsel af personer under midlertidig beskyttelse

PASSERSEDEL

Referencenummer (*)

Udstedt i medfør af artikel 26 i direktiv .../EF af ... om minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer og om foranstaltninger til fremme af en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelse af disse personer og følgerne heraf.

Kun gyldig til overførsel fra ..... (*) til ..... (*); den pågældende skal indfinde sig i ..... (*) inden den ..... (*)

Udstedt i: .....

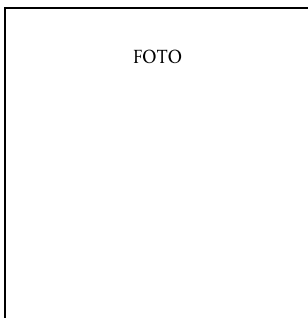
Efternavn: .....

Fornavn: .....

Fødselssted og fødselsdato: .....

Nationalitet: .....

Udstedelsesdato: .....

SEGL

For indenrigsministeren: .....

Indehaveren af denne passerseddel er blevet identificeret af myndighederne: ..... (*) (*)

Dette dokument er udelukkende udstedt i medfør af artikel 26 i direktiv .../EF af ... og udgør under ingen omstændigheder et dokument, der kan sidestilles med et rejsedokument, der giver tilladelse til at passere de ydre grænser, eller med et dokument, der beviser indehaverens identitet.

(*) Referencenummeret tildeles af den medlemsstat, hvorfra overførslen til en anden medlemsstat finder sted.

(1) Den medlemsstat, hvorfra overførslen til en anden medlemsstat finder sted.

(2) Den medlemsstat, hvortil overførslen finder sted.

(3) Det sted, hvor indehaveren skal indfinde sig i den anden medlemsstat.

(4) Fristen for, hvornår indehaveren skal indfinde sig i den anden medlemsstat.

(5) På grundlag af følgende rejsedokumenter eller identitetsdokumenter, som er forelagt myndighederne.

(6) På grundlag af andre dokumenter end rejsedokumenter og identitetsdokumenter.